

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2014 roku, wydanym w sprawie sygn. akt IV P 114/13 z powództwa K. M. przeciwko (...) spółka akcyjna z siedzibą w O. o wynagrodzenie za pracę, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Zgierzu skazał F. L. na grzywnę w kwocie 700 złotych za nieusprawiedliwione niestawiennictwo w charakterze świadka na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014 roku.

W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, że postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2013 r. Sąd wezwał na termin rozprawy w dniu 17 kwietnia 2014 r. w charakterze świadka F. L.. Wezwanie zostało doręczone świadkowi prawidłowo przez funkcjonariuszy Policji pod adresem S., ul. (...) (pismo Policji – k. 92, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 93). F. L. osobiście odebrał wezwanie, jednakże nie stawił się na terminie rozprawy i nie usprawiedliwił swego niestawiennictwa.

Stosownie do dyspozycji art. 274 § 1 k.p.c., za nieusprawiedliwione niestawiennictwo sąd skazuje świadka na grzywnę, po czym wezwie go powtórnie, a w razie ponownego niestawiennictwa skazuje go na ponowną grzywnę i może zarządzić jego przymusowe sprowadzenie.

Zgodnie z art. 163 § 1 k.c., jeżeli kodeks przewiduje grzywnę bez określenia jej wysokości, grzywnę wymierza się w kwocie do pięciu tysięcy złotych. Grzywny ściąga się w drodze egzekucji sądowej na rzecz Skarbu Państwa. Świadek został prawidłowo wezwany na termin rozprawy. Wezwanie zostało osobiście odebrane przez świadka, co wynika z faktu, iż doręczenie to zostało dokonane przez Policję, zaś podpis pod zwrotnym potwierdzeniem odbioru jest tożsamy z podpisem świadka złożonym na innych pismach w sprawie.

Wobec zlekceważenia przez F. L. prawidłowo doręzonego wezwania na termin rozprawy w charakterze świadka Sąd był zmuszony skazać go na podstawie przywołanych wyżej uregulowań na grzywnę w kwocie 700 złotych.

Zażalenie wniósł świadek F. L. wnosząc uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz usprawiedliwienie nieobecności na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2015 roku. W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że świadek nie wiedział o rozprawie, ani o tym, że Sąd zamierza go przesłuchać w charakterze świadka z uwagi na fakt, iż nie został należycie o terminie powiadomiony oraz wezwany w związku z powyższym nie miał możliwości stawienia się w sądzie. Ponadto świadek podniósł, iż wezwanie zostało przesłane na nieaktualne dane adresowe.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 274 § 1 k.p.c. za nieusprawiedliwione niestawiennictwo sąd skazuje świadka na grzywnę, po czym wezwie go powtórnie, a w razie ponownego niestawiennictwa skazuje go na ponowną grzywnę i może zarządzić jego przymusowe sprowadzenie.

Z kolei w myśl art. 275 k.p.c. świadek w ciągu tygodnia od daty doręczenia mu postanowienia skazującego go na grzywnę lub na pierwszym posiedzeniu, na które zostanie wezwany, może usprawiedliwić swe niestawiennictwo. W razie usprawiedliwienia niestawiennictwa sąd zwolni świadka od grzywny i od przymusowego sprowadzenia. Postanowienia sądu mogą zapaść na posiedzeniu niejawnym.

W ocenie Sądu Okręgowego na gruncie rozpoznawanej sprawy uchybienie świadka -tj. brak stawiennictwa na rozprawie w wyznaczonym terminie bez usprawiedliwienia przyczyny niestawiennictwa - uzasadniało zastosowanie wskazanej sankcji.

Świadek został prawidłowo wezwany na rozprawę za pośrednictwem Komendanta Komisariatu Policji w O.. Wezwanie zostało mu skutecznie, do rąk własnych doręczone przez funkcjonariuszy Policji. Jednoznacznie potwierdza to podpis

złożony przez świadka na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Wraz z wezwaniem na rozprawę świadek został również pouczony o sposobach usprawiedliwienia nieobecności oraz skutkach niestawiennictwa. Pomimo tego świadek nie stawił się na rozprawie i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa. Wobec powyższego nie można uznać, iż świadek został nieprawidłowo wezwany i nie wiedział o terminie rozprawy w związku z czym nie mógł stawić się w sądzie.

Podnieść należy, iż w przypadku braku możliwości stawiennictwa świadek powinien usprawiedliwić na piśmie swoją nieobecność i to przed dniem rozprawy. Późniejsze usprawiedliwienie nieobecności nie zapobiega wydaniu przez sąd na rozprawie postanowienia o skazaniu świadka na grzywnę. Świadek powinien w usprawiedliwieniu wskazać przyczynę nieobecności. Usprawiedliwioną przyczyną nieobecności świadka może być jego choroba, ważny wyjazd służbowy lub poważny wypadek losowy.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy świadek nie usprawiedliwił swojej nieobecności. W sposób należyty nie uczynił tego również w uzasadnieniu wniesionego zażalenia bowiem jego twierdzenia nie znajdują potwierdzenia w materii sprawy. Wobec tego należało uznać, że bez przeszkód mógł stawić się na rozprawie.

Dodatkowo zaznaczyć należy, iż niestawiennictwo to wpłynęło na sprawne rozpoznanie sprawy i skutkowało przedłużeniem prowadzonego postępowania. Z tych też względów zastosowanie w stosunku do świadka wskazanej sankcji było usprawiedliwione.

Biorąc powyższe pod uwagę i na podstawie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

Przewodniczący : Sędziowie :

Z./ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć świadkowi F. L..